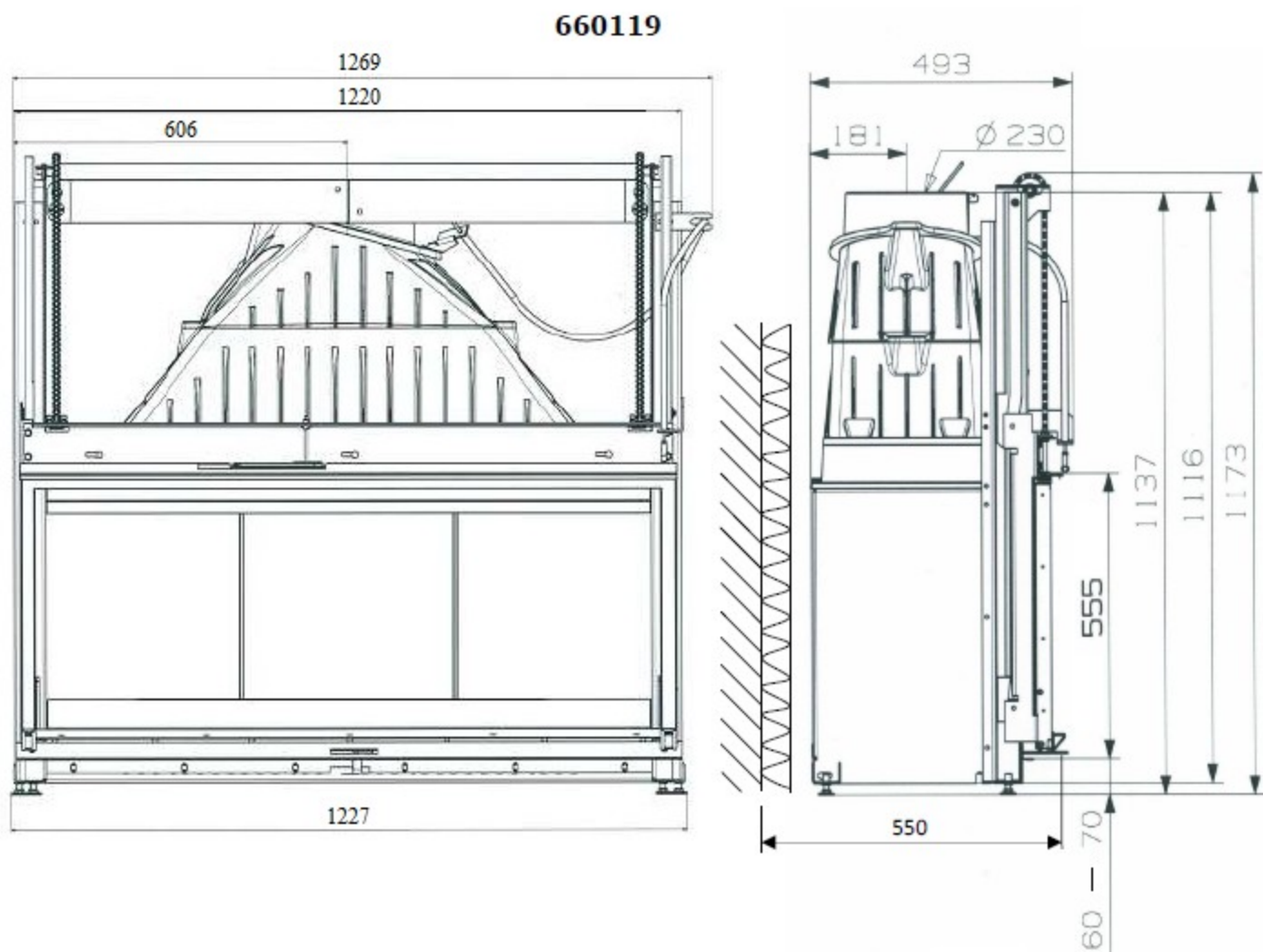

Kominki GODIN Polska
ul. Wielicka 25
30-552 Kraków
www.godin.com.pl
biuro@godin.com.pl
tel/ fax 012 261 17 10

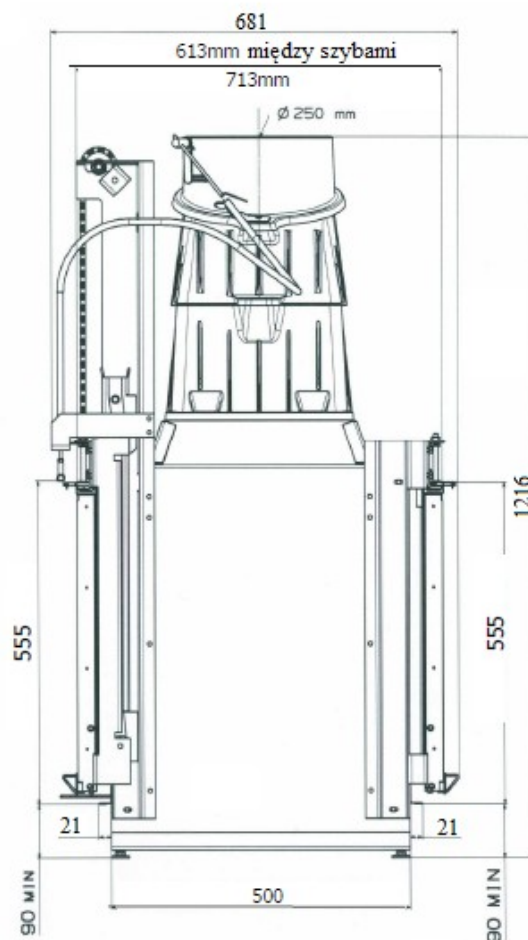
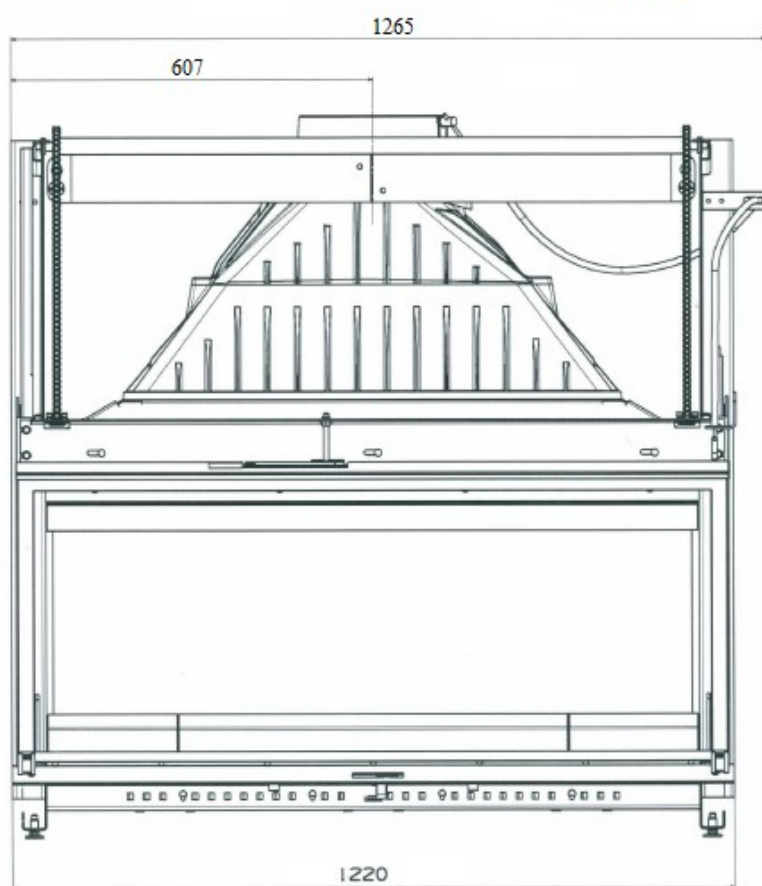
INSTRUKCJA MONTAŻU I OBSŁUGI

Wkład kominkowy
660 119, 660129

UWAGA! Aby zapobiec ryzyku pożaru, to urządzenie musi być zainstalowane zgodnie z obowiązującymi normami i regulami technicznymi, o których mowa w instrukcji. Jego montaż musi być wykonany przez profesjonalistę lub osobę wykwalifikowaną.

660129

1. DANE TECHNICZNE

Palenisko dysponuje komorą spalania typu zamkniętego. Paleniska te mogą działać w trybie spalania ciągłego. Spalają one drewno grzewcze w systemie „spalanie na ruszcie”. Urządzenie przeznaczone są do obudowania elementami murarskimi. Urządzenie jest zgodne z normą EN 13229 i posiada certyfikat CE

	660119	660129	
Moc kaloryczna (kW)	17 kW	14,5 kW	
Dozwolone paliwo	drewno grzewcze o wilgotności do 20%. Jako paliwo zastępcze można używać brykietów z węgla brunatnego. Wszelkie inne rodzaje paliwa są zabronione.		
Polana	do 100 cm	do 100 cm	
Masa (kg)	305	276	
Średnica wylotu spalin (mm)	230	250	
Ciąg wymagany przy biegu normalnym	12 Pa ± 2 Pa		
Sprawność	75 %	70,35 %	
Czas spalania 4,17 kg drewna - bieg normalny	41 min	-	
Czas spalania 5,269 kg drewna - bieg normalny	-	45 min	
Średnia temperatura spalin (°C)	314	287,5	
Przepływ masy spalin g/s	18	16,68	
Emisja CO	0,09 %	0,205 %	
Emisja CO ₂	9,6 %	7,28 %	
Zużycie paliwa przy biegu normalnym	6,14 kg/h	7,025 kg/h	
Minimalna odległość od materiałów palnych (cm)	z tyłu	60	150
	z boków	60	50
	z przodu	150	150
	od spodu	10	12

Optymalne podciśnienie w przewodzie kominowym potrzebne do dobrego funkcjonowania i do osiągnięcia jak najlepszej mocy kalorycznej urządzenia to 12 Pa jednakże podciśnienie to może zawierać się między 10 a 14 Pa. Zbyt duży ciąg, przekraczający 20 Pa a wywołany długością przewodu kominowego lub innymi jego właściwościami powoduje zbyt szybkie spalanie, nadmierne zużycie paliwa, niską sprawność, nadmierne zużycie urządzenia i utratę gwarancji. W takim przypadku należy zlecić osobom wykwalifikowanym kontrolę ciągu w działającym urządzeniu – konieczny może okazać się montaż moderatora ciągu

WAŻNE: WKŁAD MUSI BYĆ PODŁĄCZONY DO NIEZALEŻNEGO PRZEWODU KOMINOWEGO

2. OTOCZENIE URZĄDZENIA

2.1 Zalecenia dotyczące miejsca instalacji

Promieniowanie ciepłe przekazywane z wkładu przez szybę vitro-ceramiczną wymaga oddalenia o minimum 150 cm wszystkich przedmiotów, które mogą ulec uszkodzeniu lub zmianom pod wpływem ciepła (meble, obrazy, boazeria itp.)

Szyba urządzenia jest gorąca – uwaga na ryzyko poparzeń, zwłaszcza przez dzieci.

2.2 Przed rozpoczęciem prac

należy się upewnić, czy przewód kominowy, do którego ma być podłączony wkład, jest odpowiedni do celu jakiemu ma służyć i zgodny z obowiązującymi normami.

Należy sprawdzić:

- szczelność, przepływowość i stabilność przewodu kominowego.
- przekrój komina, który musi być stały i w takiej samej formie na całej wysokości.
- właściwości i przystosowanie komina
- czy powierzchnia wewnętrzna komina znajduje się w odległości co najmniej 16 cm od wszystkich elementów drewnianych (drewniany szkielet budynku, podłoga itp.) lub innych materiałów palnych.
- czy w pobliżu nie ma żadnej instalacji elektrycznej
- czy komin został wyczyszczony
- czy ciąg jest odpowiedni
- czy spoiny konstrukcji pod cegły zostały wykonane z zaprawy z cementu z tlenkiem aluminium albo z zaprawy mieszanej (cementowo-wapiennej) i czy nie pokrywają się ze spoinami w podłodze.

Minimalna powierzchnia przekroju przewodu kominowego to 250 cm², ale zalecany jest przekrój 400 cm², co pozwoli uniknąć cofania się dymu podczas dokładania.

WŁAŚCIWOŚCI PRZEWODU KOMINOWEGO:

Przewód kominowy ma być zbudowany:

- bądź z pustaków kominowych z szamotu odpowiadających obowiązującym normom
- bądź z segmentów metalowych dopuszczonych do takiego zastosowania
- bądź z elementów ceramicznych i cegieł ogniotrwałych odpowiadających obowiązującym normom

W każdym przypadku przewód kominowy musi wychodzić na pomieszczenie, gdzie będzie zainstalowany wkład kominkowy.

Przewody kominowe muszą przebiegać pionowo, jednakże, za wyjątkiem murowanych, mogą być odchylone od pionu pod następującymi warunkami:

- komin nie może mieć więcej niż dwa zgięcia (to znaczy: więcej niż jedną część nie pionową)
- kąt tych zgięć w stosunku do pionu nie może przekraczać 20°. Jednakże w przypadku kominów gładkich o wysokości co najmniej 5 metrów, kąt ten może być większy niż 20°, ale nie może przekraczać 45°.

Jeśli przewód kominowy nie jest właściwy i zachodzi konieczność przeróbki, należy ich dokonać stosując metody odpowiednie z punktu widzenia technicznego lub wybudować nowy komin, właściwy i przystosowany do wkładu kominkowego. Prace te muszą być wykonywane przez wykwalifikowanego pracownika.

W każdym przypadku przewód kominowy musi pozwalać na czyszczenie mechaniczne.

Należy sprawdzić otoczenie w którym komin i wkład będą zainstalowane i usunąć wszystkie materiały palne lub ulegające uszkodzeniu pod wpływem temperatury znajdujące się na ścianach lub wewnątrz ścian (podłogi, mury, sufit) w miejscu instalacji kominka, jeśli ma on dotykać takich ścian.

Temperatura powierzchniowa tych ścianek nie może przekroczyć 50° w miejscach styku.

Sprawdzić, czy podłoga lub strop gdzie ma stać komin mają wystarczającą nośność.

W przypadku podłóg palnych trzeba przewidzieć zabezpieczenia, np. przy podłodze drewnianej należy zrobić wycięcie i wypełnić płytą betonową obszar pod kominkiem.

W przypadku ścian zawierających palną izolację, jak np. plako-polistyren, należy obowiązkowo zacząć od jej wycięcia na całej wysokości ściany (aż do sufitu), na szerokości równej co najmniej odległości między zewnętrznymi filarami kominka. Tak samo należy wyciąć boazerię. W żadnym wypadku palna izolacja nie może się znajdować wewnątrz kominka i komina.

Przestrzeń uzyskaną przez wycięcie należy wypełnić murem wzmacniającym z materiałów niepalnych dobrze izolujących termicznie i o dobrej wytrzymałości mechanicznej (np. beton komórkowy). Należy zadbać o dobre podłączenie wszystkich elementów, z których składa się ten mur. Następnie całe wnętrze kominka wyłożyć specjalną izolacją.

UWAGA: Przy ścianach zawierających przewody wentylacyjne, należy to uwzględnić przy budowaniu ściany wzmacniającej. Przy ścianach z materiałów niepalnych trzeba obowiązkowo całą powierzchnię z tyłu kominka i na całej wysokości wyłożyć specjalną izolacją.

W przypadku lekkich ścianek działowych z materiałów palnych należy obowiązkowo wznieść na całej wysokości (aż do sufitu) ścianę wzmacniającą z materiału niepalnego. Ściana ta ma być stabilna i odpowiedniej grubości, zapewniającej ochronę termiczną (np. beton komórkowy o grubości 10 cm). W braku miejsca na włączenie jej w obudowę kominka, ma być wykonana na całej szerokości kominka i ma wystawać dodatkowo po 5 - 10 cm z każdej strony (Przykład: całkowita szerokość zewnętrzna belki lub obudowy kominka: 160 cm, ściana z betonu komórkowego ma mieć szerokość 170 do 180 cm).

WSKAZÓWKA: W przypadku gdy przygotowany przewód kominowy miałby być tak blisko palnej ścianki działowej, że nie byłoby miejsca na mur wzmacniający (odległość 16 cm od ognia nie byłaby zachowana) zalecamy zwrócić się do wykonawcy i producenta komina. W braku innej możliwości należy wyciąć i usunąć część palnej ścianki działowej od góry aż do miejsca poniżej górnej krawędzi zbudowanego muru wzmacniającego, i zastąpić ją materiałem niepalnym na całej szerokości okapu plus 5 – 10 cm szerzej z każdej strony. Następnie położyć specjalną izolację tak, jak to wyjaśniono wyżej.

W wyjątkowym przypadku, jeśli nie można inaczej zapewnić bezpieczeństwa i stabilności, całą ściankę działową należy po prostu zastąpić materiałem typu beton komórkowy a następnie wyłożyć specjalną izolacją.

Dla wewnętrznych ścianek działowych z lekkiego materiału niepalnego, radzimy wybudować mur wzmacniający. Należy go wykonać obowiązkowo jeśli ścianka działowa nie jest wystarczająco stabilna. W każdym przypadku ściana tylna kominka ma być wyłożona na całej wysokości specjalną izolacją. W przypadku kominka narożnego środki ostrożności są identyczne jak przy kominkach standardowych.

WAŻNE: W każdym przypadku używania do izolacji wełny mineralnej z aluminium, strona bez aluminium musi być przyłożona do muru, podczas gdy strona z folii aluminiowej musi być zwrócona w stronę wnętrza kominka. Izolacja sufitu: patrz rozdział: "BUDOWA OKAPU I IZOLACJA SUFITU"

2.3 Zalecenia dotyczące obudowy

2.3.1. Gdy elementy są łączone mechanicznie, dozwolone jest ich układanie na sucho. Gdy łączenie jest wykonane chemicznie, części stykające się dużą powierzchnią łączy się zaprawą, a stykające się małą powierzchnią cementem klejącym (np. atlas) albo gipsem. Ich połączenie z tylną ścianą i z ziemią wykonuje się gipsem modelarskim i przedziwem.

2.3.2. Ściana z tyłu kominka: w przypadku montażu kroksztynów w podstawie kominka i kotwienia do ściany z tyłu, ściana ta powinna mieć odpowiednie właściwości mechaniczne (nie wolno kotwić w ściankach lekkich lub z betonu komórkowego – w tym przypadku należy użyć płyt oddzielających).

2.3.3. Podstawa kominka: Ponieważ podstawa służy rozłożeniu ciężaru kominka na podłogę, musi być zaprojektowana i wykonana tak, aby utrzymywała konstrukcję w całkowitej stabilności. Układanie na sucho jest zabronione.

2.3.4. Obudowa wkładu

Obudowa musi być wykonana z materiałów niepalnych. Ponieważ belka jest z materiału palnego (drzewo), trzeba ją zabezpieczyć przy pomocy frontonu lub deflektora. Zależnie od obudowy otaczające belkę okucie obwodowe osadza się przy pomocy zaprawy z cementu z aluminium i kotwi do tylnej ścianki, gdy jej właściwości na to pozwalają. Zapewnia to stabilność całości i ochronę belki, która nie może stykać się z wkładem. Między wkładem a belką należy zapewnić swobodny przepływ powietrza. Ponieważ górna część kominka (belka drewniana lub kamienna) jest wychylona, jeden lub wszystkie ściągi należy przytwierdzić solidnie do tylnej ściany, aby zapobiec ryzyku obsunięcia.

Okucie obwodowe wykonuje się z zaprawy złożonej w 1/3 z topiku, a w 2/3 z kruszywa (spoiwa).

Między izolacją a wkładem musi być zachowany odpowiedni przepływ powietrza

UWAGA: Uważać na otwór na drzwiczki wkładu. Podczas montażu należy je otworzyć je umocowaniem na stałe wyżej położonych elementów kominka w celu sprawdzenia czy drzwiczki swobodnie się otwierają.

2.3.5 Budowa okapu i izolacja sufitu

Użycie materiałów niepalnych ulegających degradacji w temperaturze powyżej 90° (np. gips), jest dopuszczalne pod warunkiem wykonania izolacji termicznej powierzchni wystawionych na bezpośrednie promieniowanie ciepłe rury łączącej wkład z przewodem kominowym.

Przy użyciu regipsu żaroodpornego do wykonania okapu, należy obowiązkowo wyłożyć wszystkie jego wewnętrzne powierzchnie specjalną izolacją - wełną mineralną z folią aluminiową skierowaną do wewnątrz okapu.

W górnej części okapu kominka wykonuje się prze-stropienie z materiału niepalnego spełniającego rolę deflektora. Przy-stropienie to ma mieć dobrą wytrzymałość mechaniczną, ma być pokryte specjalną izolacją i umieszczone co najmniej 30 cm od sufitu. Założenie tej osłony termicznej zapobiegnie rozgrzewaniu się sufitu i pozwoli odzyskać maximum ciepłego powietrza przez kratki umieszczone zaraz pod prze-stropieniem. W oddzielonej w ten sposób części okapu, cztery ścianki wewnętrzne i część górna, wyłączając powierzchnię zajętą przez pustaki kominowe, mają być również wyłożone specjalną izolacją (wełna mineralna zawsze do ścianek).

Wentylacja w tej części zostanie wykonana przez umieszczenie dwóch kratki usytuowanych w miarę możliwości po przeciwnych stronach i na różnej wysokości. Gdy kominek znajduje się w rogu, kratki wentylacyjne należy umieścić na wolnych ściankach. Okap musi opierać się na okuciu obwodowym, nie na belce. W razie belki kamiennej okucie powinno ząbieć się z nią od góry w celu zapewnienia stabilności.

2.3.6 Otwór serwisowy

Podczas instalacji kominka zaleca się wykonanie otworu serwisowego. Otwór ten pozwala na dostęp do wnętrza okapu w celu kontroli i konserwacji łączenia z przewodem kominowym.

2.3.7 Wyloty ciepłego powietrza

Mają mieć co najmniej 500 cm² całkowitej powierzchni rzeczywistej i w żadnym wypadku nie mogą być położone bliżej niż 30 cm do sufitu.

2.3.8 Dopływ powietrza konwekcyjnego.

W dolnej części kominka należy obowiązkowo pozostawić dopływy powietrza konwekcyjnego o powierzchni 400 cm²

- bądź przez składzik drewna (zachować przepływ powietrza przy układaniu polan)
- bądź przez kratki usytuowane na filarach, w obudowie lub podstawie kominka.

Przepływ powietrza konwekcyjnego wewnątrz kominka jest niezbędny i musi być największy jak to możliwe aby zapobiec nadmiernemu gromadzeniu się ciepłego powietrza i przegrzewaniu wkładu.

W przypadku, gdy dopływ powietrza do konwekcji jest połączony z dopływem powietrza do spalania trzeba zadbać o stworzenie przestrzeni wolnej od wszystkich przeszkód aż do wlotów powietrza do urządzenia (można wykorzystać elastyczną, niepalną rurę o średnicy co najmniej 80 mm, jeśli jest miejsce). Takie rozwiązanie jest **niezbędne** w przypadku mechanicznego rozprowadzenia ciepłego powietrza, aby nie tworzyło się podciśnienie na poziomie wlotów powietrza do wkładu, co mogłoby wprowadzać spaliny do ogrzewanych pomieszczeń.

2.4 Doprowadzenie świeżego powietrza do pomieszczenia

Jeśli dostęp powietrza do pomieszczenia jest niewystarczający np. gdy mieszkanie jest wyposażone w klimatyzację lub wentylację mechaniczną, dodatkowe doprowadzenie powietrza specjalnie do kominka jest obowiązkowe. Ujęcie powietrza musi być położone bądź bezpośrednio na zewnątrz, bądź w pomieszczeniu otwartym i być wyposażone w kratkę.

Wylot czerpni powietrza (wewnątrz pomieszczenia) musi być umieszczony bezpośrednio w obudowie kominka, lub najbliżej jak to jest możliwe i być wyposażony w przepustnicę. Powierzchnia czerpni powietrza ma być równa jednej czwartej powierzchni przekroju przewodu kominowego, ale co najmniej 200 cm².

2.5 Łączenie z przewodem kominowym

Łączenie to wykonujemy przy pomocy rur kwasoodpornych sztywnych lub rur giętkich typu polyflex, dopuszczonych do używania z urządzeniami na paliwo stałe

2.5.1 Inne połączenia

W przypadku rury wpuszczanej do komina, może ona być przyłączona bezpośrednio do urządzenia i musi mieć parametry techniczne zezwalające na takie jej zastosowanie.

Należy zachować ostrożność przy wykonywaniu połączeń i doborze materiałów oraz przestrzegać właściwości materiałów, reguł sztuki i obowiązujących przepisów. W wypadku mechanicznego rozprowadzania ciepłego powietrza, które tworzy podciśnienie w okapie kominka, łączenie urządzenia z przewodem kominowym musi być dostatecznie uszczelnione, aby nie dochodziło do zasysania spalin przez wentylator. Wszystkie połączenia muszą mieć bardzo dobrą wytrzymałość mechaniczną, muszą pozwalać na czyszczenie i być regularnie kontrolowane. Zaleca się dwa czyszczenia rocznie.

Połączenie górnej części przewodu łączącego z istniejącym przewodem kominowym powinno być wykonane w wypadku różnych średnic z co najmniej 45° załamaniem tworzącymi lejek, aby zapobiec gromadzeniu się sadzy.

Przy kominach stalowych należy posługiwać się akcesoriami do łączenia wskazanymi przez producenta. Ząbienia połączenia kołnierzonego dla rur stalowych muszą mieć co najmniej 80 mm, a 40 mm jeśli są wyposażone w zaciski.

2.5.2 Moderator ciągu (w razie nadmiernego ciągu).

Musi być podłączony do odpływu przewodu łączącego i zainstalowany w pomieszczeniu, gdzie się znajduje wkład (na zewnątrz okapu kominka lub wewnątrz jeśli jest widoczny i łatwo dostępny). Nie może wciągać ciepłego powietrza konwekcyjnego z obudowy.

3. PRZYGOTOWANIE WKŁADU

Przed zainstalowaniem wkładu w obudowie, należy go sprawdzić w celu ujawnienia ewentualnych wad, które mogły powstać podczas transportu, przeładunku itd., co pozwalałoby na łatwiejszą interwencję niż po wbudowaniu w kominiek. Nieprzestrzeganie instrukcji montażu przerzuca odpowiedzialność na tego, który montuje.

CZEŚĆ PRZEZNACZONA DLA UŻYTKOWNIKA

4. UŻYTKOWANIE

4.1. Przed użyciem urządzenia

Należy zachować 4-tygodniowy okres schnięcia, aby pozwolić na odparowanie wilgoci zgromadzonej w niektórych częściach obudowy (łączenie z przewodem kominowym, przewód kominowy, łączenia kamieni, okap itd.).

Po upływie tego okresu można przystąpić do pierwszego rozpalań, dokładając umiarkowaną ilość drewna i przymykając dopływy powietrza aby ograniczyć intensywność ognia. Pozwoli to na stopniowe rozgrzewanie się całości wkładu i obudowy oraz zapobiegnie szybkiej dylatacji i szokom termicznym. Należy palić małym ogniem przez 10 dni, aby dokończyć suszenia całości.

Podczas pierwszych rozpaleń z urządzenia może wydobywać się woń spowodowana wypaleniem się nadmiaru farby, którą jest pokryte. Aby to przezwyciężyć należy po okresie suszenia kilka razy intensywnie zapalić w kominku.

4.2. Paliwo.

Urządzenie jest przeznaczone do palenia drewnem. Zabrania się używać węgla lub innych paliw kopalnych. Używanie brykietów z węgla brunatnego jest dopuszczalne. Pozwalają one na uzyskania biegu zwolnionego przez dłuższy czas (nie należy kłaść więcej niż 10 brykietów naraz). Zaleca się raczej drewno twarde niż miękkie (dąb, buk, grab, kasztanowiec itp.), bardzo suche. Maksymalnie 20% wilgotności - co odpowiada drewnu składowanemu pod przykryciem przez 18 do 24 miesięcy. Użycie drewna o zbyt dużej wilgotności spowoduje złe spalanie zanieczyszczające przedwcześnie urządzenie, szybę i przewód kominowy.

Nie wolno palić odpadów z gospodarstwa domowego, plastików (butelek) i ich pochodnych, gumy, materiałów tłustych (szmat nasączonych olejem) itd., które zanieczyszczają środowisko i powodują ryzyko zapalenia się komina z powodu zanieczyszczenia przewodu kominowego.

4.3. Rozpalanie

Aby dobrze rozpalić ogień: nie używać papieru błyszczącego, rozłożyć zmięty papier gazetowy lub słomę na dnie paleniska, ułożyć na wierzch chrust potem suche gałązki albo cienkie szczapki następnie większe kawałki drewna o średnicy około 3 cm. Zapalić papier, zamknąć drzwiczki wkładu i całkiem otworzyć dopływy powietrza i szyber. W razie trudności w rozpaleniu pozostawić na chwilę lekko uchylone drzwiczki. Następnie, gdy rozpałka dobrze się zajmie, dołożyć pożądaną ilość drewna. Nigdy nie rozpalać ognia benzyną, alkoholem itp. Aby ułatwić rozpalać, radzimy pozostawić ciekłą warstwę popiołu na ruszcie i dnie paleniska tak, by zbyt nie zasłaniać otworów, którymi dochodzi powietrze.

4.4. Działanie

Działanie przy podniesionych drzwiczkach – obowiązkowo zostawić otwarty szyber aby uniknąć cofania się dynu
Przy opuszczonych drzwiczkach szyber powinien być zamknięty – otwierać szyber tylko na czas dokładania

Aby uzyskać najlepszą wydajność urządzenia, trzeba być bardzo starannym przy jego obsłudze.

Lepiej dokładać częściej mniejsze ilości drewna, niż dołożyć raz lecz zbyt wiele. Po każdym dołożeniu pozwolić, żeby ogień mocniej palił się przez jakiś czas, aby odprowadzić gęste opary, które gromadzą się zwykle na początku przewodu kominowego.

Używanie paleniska przez dłuższy czas na biegu zwolnionym nie jest zalecane, zwłaszcza na początku i pod koniec zimy i w okresach mniejszej zawartości tlenu w powietrzu. Powoduje to niepełne spalanie, które sprzyja powstawaniu brązowego osadu i sadzy na szybie i w przewodzie kominowym.

Nie dopuszczać do przegrzewania wkładu przez całkowite otwarcie dopływów powietrza i zbyt długie dokładanie drzewa. Również nie pozwolić, żeby urządzenie działało bez popielnika. Ma to zapobiec zbytniemu wzrostowi temperatury, który groziłby odkształceniem się żeliwnych części paleniska, łączenia z kominem i komina.

4.5. Regulacja dopływu powietrza

Urządzenie jest zaopatrzone w

1. dopływ powietrza pierwszego obiegu – ciągnio umieszczone pod drzwiczkami, które działa bezpośrednio na żar podsycając ogień w sposób widoczny.

- ciągnio przesunięte do końca w lewo – przy rozpaleniu
- ciągnio przesunięte do końca w prawo – bieg zwolniony
- ciągnio pośrodku – bieg normalny

2. dopływ powietrza drugiego obiegu – w górnej części drzwi. Powietrze to zasila palenisko od góry i zapenia dopalanie spalin. Ponadto owiewa szybę od wewnątrz zapobiegając powstawaniu osadów.

4.6. Dokładanie drewna – moc urządzenia

Moc kaloryczna uzyskiwana z wkładu jest uzależniona głównie od ilości dokładanego drewna.

Zależnie od gęstości i wilgotności drewna polano 50-cio centymetrowe o średnicy:

- 6 cm waży około 1 kg
- 10 cm waży około 3 kg
- 15 cm waży około 7 kg

Dla podtrzymania stałej temperatury należy używać wielu polan o małej średnicy (np. 6-8 polan o średnicy 6 cm na dobrze rozżarzony podkład). Dla ogrzewania dłuższego na biegu zwolnionym używać polan grubych (np. 3 polana o średnicy 13-15 cm na średnio rozżarzony podkład).

Moc nominalna tego urządzenia podczas przewidzianych normami prób została zmierzona przy użyciu 10,5 kg drewna wysokiej jakości, spalanego przez około 3 godziny (dopływ powietrza otwarty, podciśnienie – 10 Pa). Bieg zwolniony trwający około 10 godzin został osiągnięty przy użyciu 15 kg drewna w polanach o średnicy co najmniej 10 cm (dopływ powietrza zamknięty, podciśnienie 5 Pa).

UWAGA: Normalne funkcjonowanie jest uzależnione od obecności warstwy żaru. Należy unikać jego całkowitego wypalenia aby uniknąć trudnego rozpalań od nowa, które sprzyja brudzeniu się szyby. Jeśli to potrzebne, należy odtworzyć żar małymi kawałkami drewna.

4.7. Środki ostrożności przy dokładaniu

Podczas otwierania drzwi odryglować zamknięcie przy pomocy zimnej rączki, uchylić lekko obserwując przez moment, później powoli otworzyć. To uchroni was od nieprzyjemności ewentualnego cofnięcia się dymu.

WAŻNE: przed otwarciem drzwiczek zawsze należy otworzyć szyber

4.8. Ostrzeżenie

Nigdy nie należy gasić paleniska wodą.

Tam, gdzie szyby mogą osiągnąć wysoką temperaturę stanowiąc przez promieniowanie silne źródło ciepła, radzimy nie umieszczać w pobliżu kominka mebli lub przedmiotów wrażliwych na temperaturę. Uwaga na ryzyko oparzeń, zwłaszcza małych dzieci.

Jeśli kominek posiada jeden lub dwa składziki na drewno, należy uważać żeby ich nie przysłonić (np. drzwiami, zbyt dużym nagromadzeniem drewna itp.), w celu zapewnienia swobodnego przepływu powietrza konwekcyjnego. Nie należy tam również umieszczać materiałów łatwopalnych (papier, pudełka z zapalkami itd.).

Gryzący dym i ostry zapach wydobywające się z kominka podczas pierwszych rozpalań nie są powodem do niepokoju – zjawisko to wywołane jest przez wypalanie się farby (polimeryzację farby) na różnych częściach urządzenia

4.9. Rady w razie problemów w działaniu kominka

Cofanie się dymu przy otwieraniu drzwiczek

- patrz rozdział 4.7." Środki ostrożności przy dokładaniu"
- sprawdź, czy dopływ świeżego powietrza do pomieszczenia jest wystarczający (aby to sprawdzić, otworzyć drzwi lub okno)
- skontroluj kominek (podciśnienie, szczelność przewodu kominowego, łączenia z przewodem kominowym i wkładu)

Słabe ogrzewanie, ogień się tli lub gaśnie

- dołóż ponownie na dobry podkład z żaru, rozpalaj małymi kawałkami drewna, jeśli trzeba
- używaj suchego drewna (15 - 20 % wilgotności)
- skontroluj kominek (podciśnienie, szczelność przewodu kominowego, łączenia z przewodem kominowym i wkładu)

Słabe ogrzewanie, ale ogień wysoki

- sprawdź szczelność wkładu
- dokładaj przede wszystkim grube polana
- sprawdź ciąg kominka (położenie szybra lub moderatora ciągu)

Szyba brudzi się bardzo szybko

- używaj suchszego drewna
- nie używaj zbyt często kominka na zwolnionym biegu
- sprawdź stan uszczelek na drzwiczkach

Szyba brudzi się częściowo – powstają smugi

- Przeczyść i sprawdź kurtynę powietrzną

UWAGA: Działanie wkładu jest uzależnione od warunków atmosferycznych. Radzimy zachować szczególną ostrożność np. podczas gwałtownych wiatrów (za duży ciąg) lub mgły (brak ciągu).

Wyciągi kuchenne używane w tym samym pomieszczeniu lub w tej samej otwartej przestrzeni co piec kominkowy mogą w niebezpieczny sposób zakłócać jego działanie

4.10 Pożar komina

4.10.1 Przyczyny

Pożar komina jest konsekwencją zapalenia się osadów pokrywających wewnętrzne ścianki komina. Przy paleniu na biegu zwolnionym lub przy używaniu mokrego drewna dochodzi do zwiększonej produkcji krezotolu, który jest substancją bardzo palną. Jeśli osad ten zapali się w dolnej części przewodu kominowego może dojść do gwałtownego pożaru.

4.10.2 Objawy

Objawy pożaru komina to:

- zapach sadzy w domu
- dziwny szum w kominie
- znaczy wzrost temperatury komina
- iskry lub płomień wylatujące ze szczytu komina

Jeśli zauważysz jeden lub kilka z wymienionych objawów niezwłocznie wezwij straż pożarną. Ciepło uwalniane podczas pożaru komina może spowodować jego pęknięcie i rozprzestrzenienie się ognia w domu.

W razie pożaru komina zamknąć dopływy powietrza do paleniska i do kominka, wezwać straż pożarną i opuścić pomieszczenia.

5. UTRZYMANIE

Należy wykonać dwa czyszczenia mechaniczne rocznie, z czego jedno podczas sezonu grzewczego. Należy przy tym sprawdzić komin i łączenie z przewodem kominowym, aby upewnić się, czy są w dobrym stanie. Firma wykonująca te czynności powinna wystawić certyfikat. Deflektor urządzenia, który może być od góry zabrudzony sadzami musi być zdjęty i wyczyszczony. Elementy z których składa się urządzenie oraz jego szczelność muszą być sprawdzone. Jeśli to potrzebne, należy wymienić uszczelki drzwiczek i szyby.

W przypadku anomalii używanie urządzenia jest zabronione. Przed ponownym uruchomieniem należy zlecić przegląd wkładu i kontrolę instalacji profesjonalście.

Po zakończeniu sezonu grzewczego należy usunąć z wewnętrznych części wkładu wszelkie osady i wyszczotkować wszystkie części. W celu ułatwienia sobie tego zadania można wyjąć wszystkie ruchome części wewnętrzne (ruszt, płotek, deflektor...)

Po odczyszczeniu należy natrzeć wszystkie elementy odpowiednim środkiem konserwującym. Operacja ta nada blask urządzeniu i ochroni go przed rdzą (czynności te należy powtórzyć gdy to konieczne). W tym okresie zalecamy również pozostawienie otwartych dopływów powietrza, aby umożliwić swobodne krążenie powietrza we wkładzie i w przewodzie kominowym. Przy okazji zwracamy szczególną uwagę na urządzenia które nie działają w sposób ciągły (domki letniskowe). W rzeczywistości takie użytkowanie wywołuje zjawisko skraplania, które z kolei przyspiesza zjawisko utleniania.

Należy regularnie opróżniać popielnik aby nie nagromadził się popiół, który może zatkać i uszkodzić ruszt paleniska. Należy przy tym uważać na iskry wypadające z żaru gdyż mogą one spowodować pożar.

Czyszczenie szyby: Gdy szyba jest zimna należy przetrzeć ją wilgotną gąbką lub szmatką nasączoną specjalnym środkiem. Należy stosować się do instrukcji i zaleceń dołączonych do używanego środka.

W urządzeniach wyposażonych w mosiądzowaną fasadę lub akcesoria należy części te czyścić specjalnymi środkami do mosiądzu. Należy unikać spryskiwania tych części płynami do mycia szyb.

W zależności od temperatury użytkowania może z czasem dojść do nieznacznej utraty intensywności koloru części mosiądzowanych.

W okresie gdy urządzenie nie jest używane, mosiądz również ulega naturalnemu procesowi utleniania. W związku z tym części te należy regularnie konserwować przeznaczonymi do tego środkami. Środki te nie mogą wchodzić w kontakt ze środkami do czyszczenia szyb.

Zawiasy niektórych wkładów kominkowych Godin są wyposażone w śruby z końcem stożkowym lub podkładki hamujące. Podczas demontażu drzwiczek należy podkładki wymienić na nowe i założyć oryginalne śruby.

6. CZĘŚCI ZAMIENNE

Jeśli po wielu latach konieczna okaże się wymiana niektórych części skontaktuj się ze sprzedawcą lub z jakimkolwiek przedstawicielem naszej marki.

Przy zamawianiu części zamiennych należy podać dane z tabliczki znamionowej znajdującej się z tyłu urządzenia, lub z karty gwarancyjnej, którą należy zachować nawet po wygaśnięciu gwarancji.

Posiadając te dane oraz naszą dokumentację fabryczną sprzedawca będzie mógł w krótkim czasie dostarczyć wszystkie części zamienne i przystąpić do naprawy w granicach swoich kompetencji.

7. GWARANCJA

Gwarancja na instalację będzie skuteczna tylko przy przestrzeganiu reguł sztuki, obowiązujących przepisów, instrukcji montażu i użytkowania wkładu, zaleceń dotyczących izolacji, montażu i użytkowania kominka i wkładu. Należy zachować ostrożność przy doborze i montażu poszczególnych elementów kominka, wyborze materiałów, przestrzeganiu reguł sztuki i zgodności z normami, co zapewni całkowicie bezpieczną instalację.

Niniejszy dokument nie uwzględnia wszystkich mogących mieć miejsce przypadków, jak również wszystkich istniejących dokumentów normatywnych i nie zwalnia od stosowania się do nich.

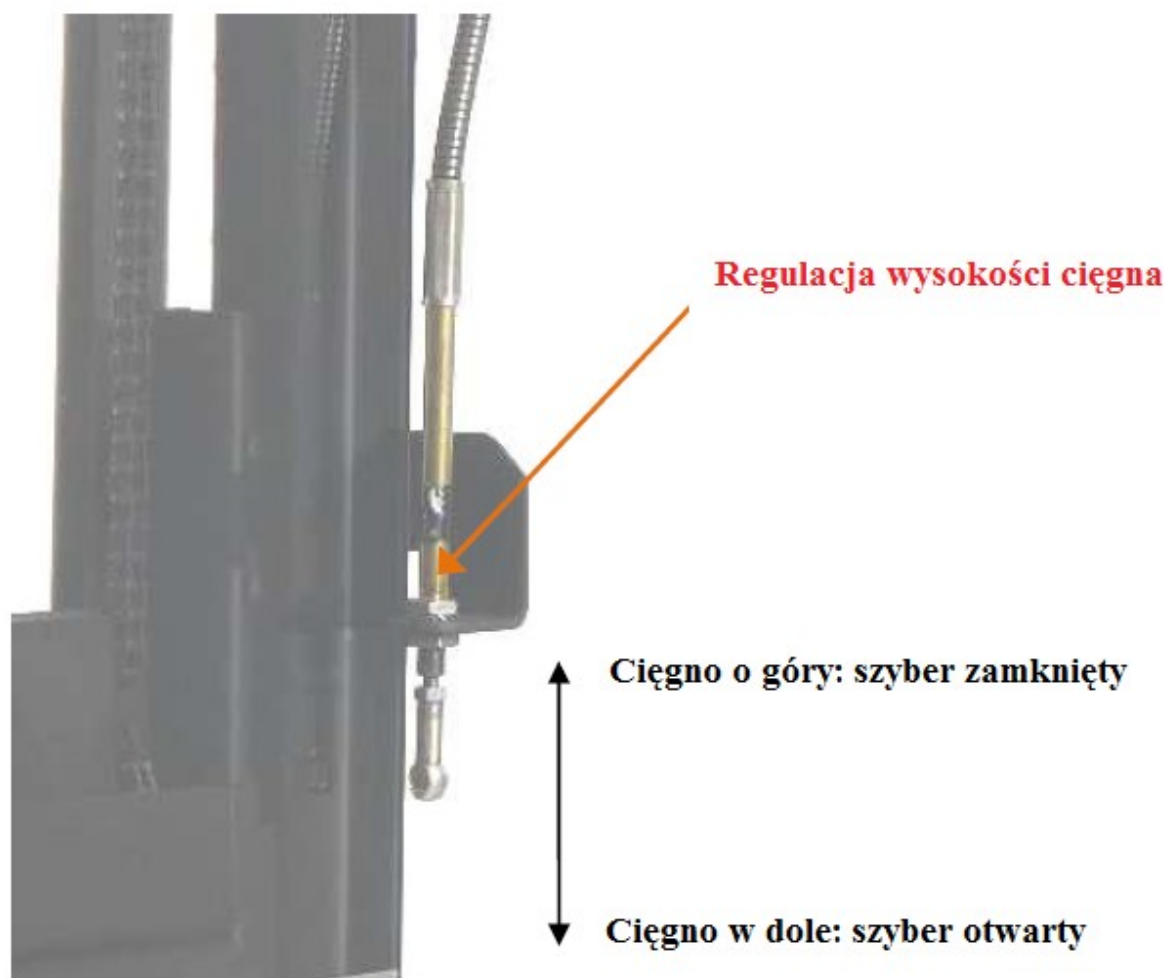
W sytuacjach wyjątkowych konsultuj się z producentem.

ODPOWIEDZIALNOŚĆ: Przypominamy, że odpowiedzialność producenta ogranicza się do produktu takiego, jaki jest sprzedawany oraz, że odpowiedzialność za instalację i uruchomienie spoczywa w całości na montażyście, który powinien postępować według reguł sztuki i zaleceń instrukcji montażu

WAŻNE: Spółka „Godin” odrzuca wszelką odpowiedzialność za szkody powstałe w wyniku wszelkich modyfikacji urządzenia i wszelkich modyfikacji pozostałej instalacji przez użytkownika.

W celu stałego polepszania jakości swoich produktów spółka Godin S.A. zastrzega sobie prawo do modyfikowania urządzeń bez uprzedzenia.

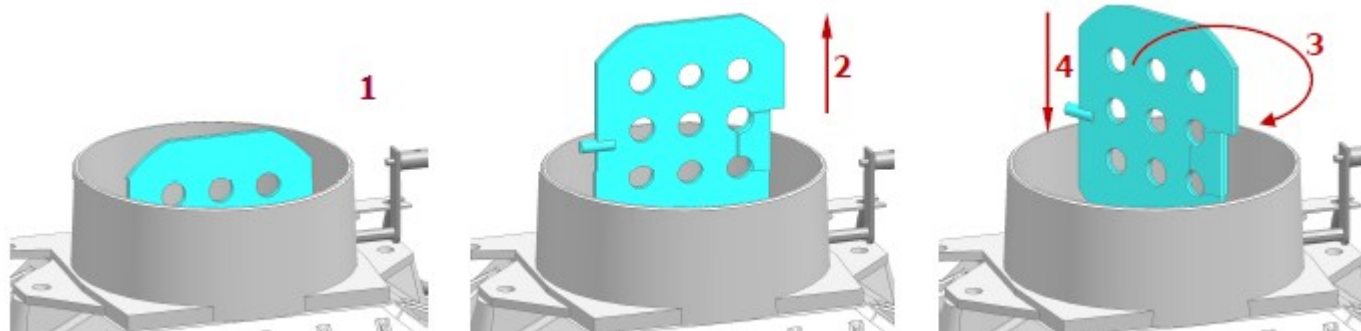
Regulacja szybra

Demontaż klapki szybra

W celu czyszczenia kominu. Wszystkie czynności wykonywać przez palenisko.

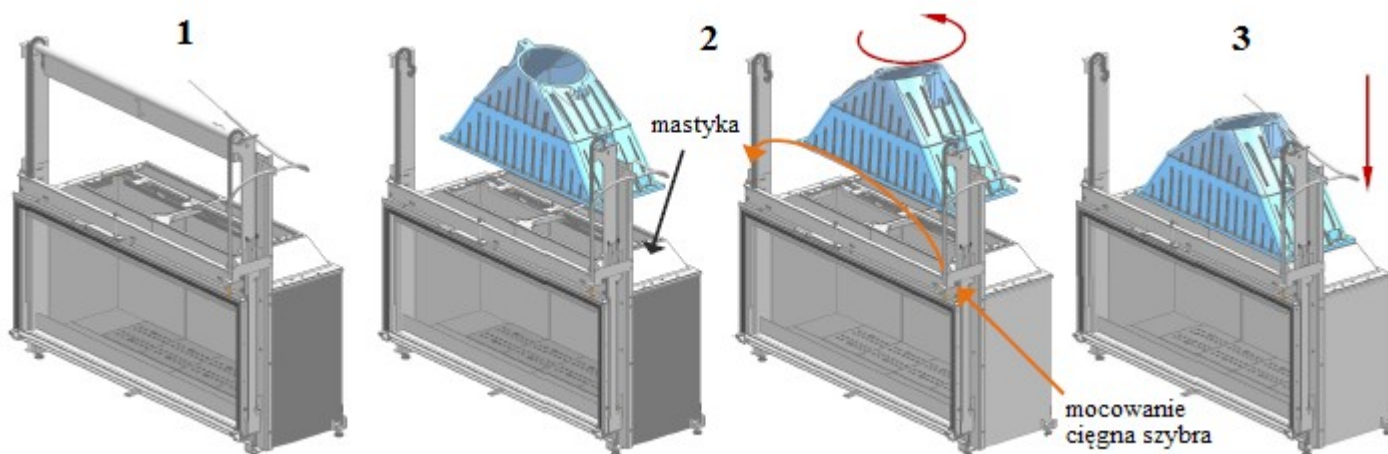
1. Otworzyć szyber
2. Podnieść klapkę
3. Obrócić klapkę w prawo
4. Opuścić klapkę do paleniska

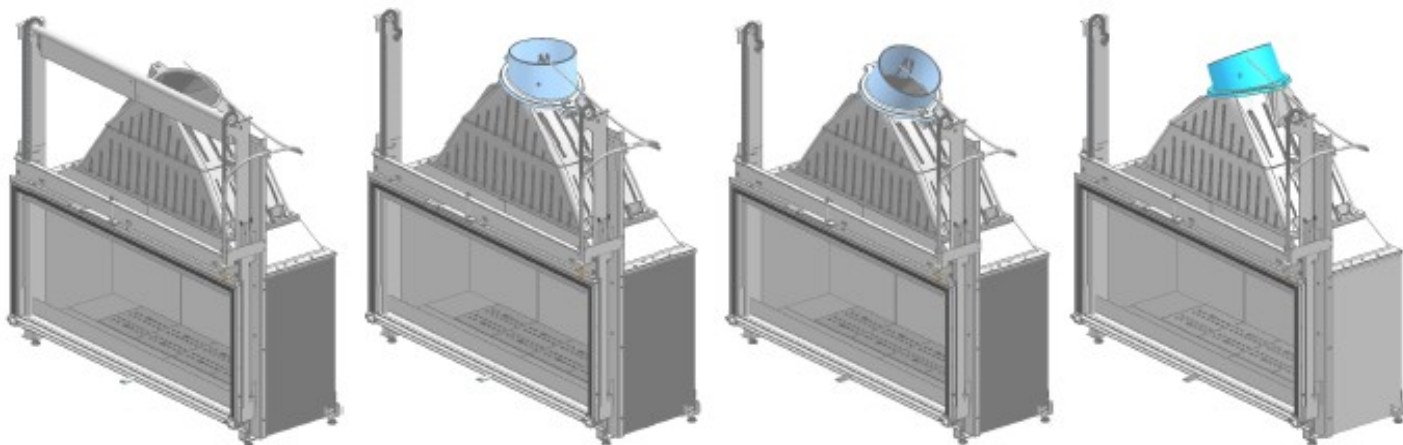
Zakładanie czopucha

1. Ustawić wkład na miejscu docelowym
2. nałożyć mastykę żaroodporną na wszystkie miejsca styku górnej i dolnej części czopucha oraz miejsca styku czopucha z korpusem. Czopuch może być odwracany zależnie od strony, z której chcemy przyłączyć wkład do przewodu kominowego. Umieścić mocowanie ciężna szybra z właściwej strony.
3. Złożyć i przykręcić czopuch

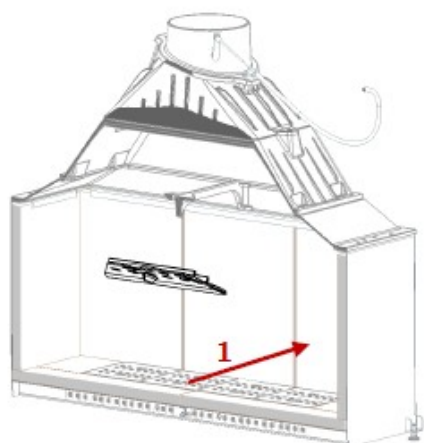
UWAGA: W modelu 660129 dolna część czopucha jest przykręcona i uszczelniona fabrycznie i nie należy jej demontować. Tylko górną część czopucha służy do demontażu i uszczelniania.

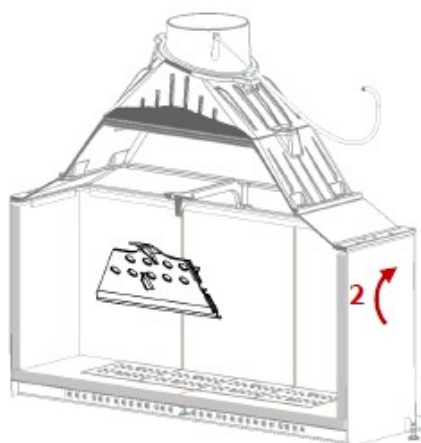
Zakładanie dyszy

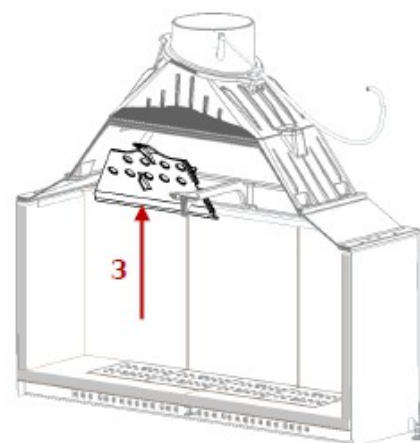
Zakładanie deflektora

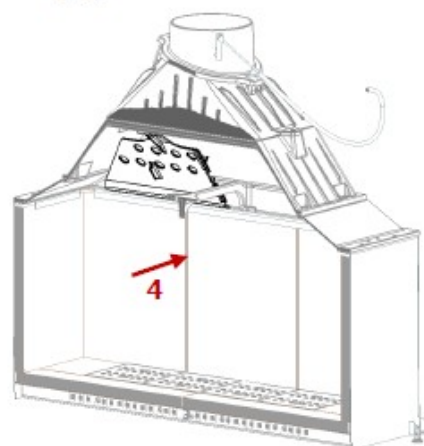
1. Wprowadzić lewą część deflektora do komory spalania

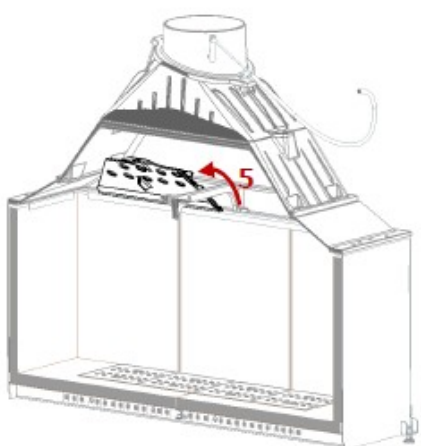
2. Ustawić deflektor pionowo

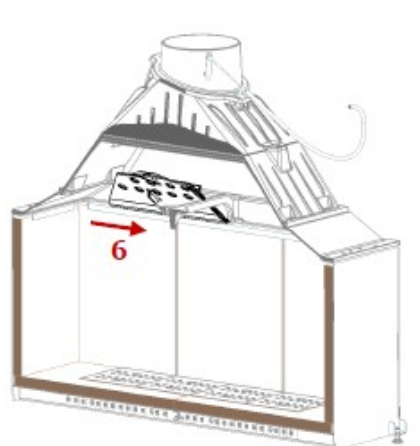
3. Unieść deflektor do czopucha

4. Oprzeć deflektor na górnej krawędzi cegieł szamotowych

5. Oprzeć przód deflektora o przód czopucha

6. Przesunąć deflektor w prawo

Tak samo postępować przy zakładaniu prawej części deflektora